

Sygn. akt III KK 139/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

w dniu 12 kwietnia 2018 r.

w sprawie **Z. F.**

o wydanie wyroku łącznego

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na
korzyść obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 16 marca 2017 r., sygn. akt XI K 869/16

**uchyla zaskarżony wyrok łączny i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

26 października 2016 r. skazany **Z. F.** złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, którym połączone zostaną wszystkie wymierzone mu kary.

Sąd Rejonowy w B. w wyroku łącznym z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie XI K 869/16 stwierdził, że **Z. F.** skazany został wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w B. z dnia 12.04.2012 r., sygn. XVI K 879/12, za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od 17 do 28 stycznia

2012 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu, nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

2/ Sądu Rejonowego w B. z dnia 24.04.2014 r., sygn. IV K 95/14 za czyn z art. 278 § 3 k.k. popełniony w dniu 28 grudnia 2013 r. na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 20 stawek dziennych, po 30 złotych stawka, przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 23 lipca 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3/ Sądu Rejonowego w B. z dnia 8.04.2015 r., sygn. III K 27/15 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 2 października 2014 r. na karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych, po 10 stawka, przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 28 czerwca 2016 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

4/ Sądu Rejonowego w B. z dnia 16.04.2015 r., sygn. III K 90/15 za czyn 13 § 2 k.k. w zw. z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 28 grudnia 2013 r. na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu, nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego 17 września 2015 roku karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 30 dni pozbawienia wolności;

5/ Sądu Rejonowego w B. z dnia 8.06.2016 r., sygn. XI K 351/16 za czyn z art. 278 § 3 k.k., popełniony w dniu 6 sierpnia 2015 roku, na karę roku ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu, nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Następnie orzeczeniem tym:

I - w miejsce kar pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczonych wyżej opisanymi wyrokami w punktach 2, 3, 4 i 5 orzekł karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II - na podstawie art. 572 k.p.k. umarzył postępowanie w zakresie wyroku w sprawie XVI K 879/12.

Wyrok łączny uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron.

Obecnie orzeczenie to zaskarżył kasacją wniesioną na korzyść skazanego Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego w zakresie połączenia kar pozbawienia wolności, a mianowicie art. 85 § 1 k.k., polegającego na związaniu karą łączną jednostkowego wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 kwietnia 2014 roku, sygn. akt IV K 95/14, mocą którego orzeczono karę roku pozbawienia wolności, którą następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 lutego 2017 roku, sygn. akt IV Ko 173/17 - na podstawie art. 2a § 1 k.w. – zamieniono na karę 30 dni aresztu w związku z uznaniem, że czyn objęty tym wyrokiem stanowi wykroczenie, co wykluczało w konsekwencji możliwość orzeczenia w tym zakresie kary łącznej pozbawienia wolności

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k.

Bezsprzecznie, w trakcie procedowania w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy w B. (w innym wydziale niż ten, przed którym toczyła się przedmiotowa sprawa) wydał w dniu 1 lutego 2017 r. postanowienie w sprawie IV Ko 173/17, którym ustalono, że czyn z art. 278 § 3 k.k. przypisany oskarżonemu Z. F. w wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt IV K 95/14 wyczerpywałby obecnie znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i w miejsce orzeczonej kary pozbawienia wolności wymierzył karę 30 dni aresztu. Postanowienie to uprawomocniło się 14 lutego 2017 r.

Już wyłącznie fakt wydania postanowienia o opisaney wyżej treści, które uprawomocniło się przed wydanie zaskarżonego wyroku łącznego, co nie zostało dostrzeżone przez Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, powoduje że wyrok ten nie mógł się ostać. W tym zakresie kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 85 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności i aresztu nie podlegają połączeniu, gdyż nie są to kary tego samego rodzaju. Tak więc łączeniu w ramach zaskarżonego wyroku łącznego nie podlegała kara wymierzona wyrokiem opisanym wyżej w pkt 2.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd będzie zobowiązany raz jeszcze rozpoznać wniosek skazanego, dostrzegając że dotyczyć on będzie mniejszej liczby wyroków, co wprost wpłynie na granice możliwej do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności. Nie mniej ważkim problemem w niniejszej sprawie będzie wybór właściwej ustawy, w oparciu o którą nastąpi połączenie wyroków (art. 4 § 1 k.k.), na co zwrócono uwagę we wniosku wstrzymanie wykonania kary dołączonym do niniejszej kasacji.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc